

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/2 an 2 fl. 50 cr., 1/3 an 5 fl., 1 an 10 fl.
Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/2 an 3 fl. 50 cr., 1/3 an 7 fl.
1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamente se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a doua-cara 6 r
a treia-oră 5 cr.; și timbru de 30 cr.Redacția și administrația: Strada Popului Nr. 16.
Telefon Nr. 14.

Se prenumără și la poște și la librării.

Epistole nefrancate se refuză. — Manuscrise nu se înapoiază.
Numele singuratică à 5 cr. se vînd la „Tipografia”, soe pe acțiuni

Genesa unei crize.

IV.

(c). Dl Dim. Sturdza era la putere, mare și tare, și noi eram nevoiți să-l combatem, nu pentru-că ochii d-sale nu ne-ar fi plăcut, ci pentru-că trebuia să ne apărăm în contra d-sale și a oamenilor d-sale de casă organizația partidului nostru național, amenințat de dizolvare.

Dar' atacând pe dl Sturdza, care a fost nedrept față de noi, noi n'am fost nedrepti față de partidul liberal, al căruia șef d-sa era pe atunci.

Pentru actele dlui Sturdza noi am făcut răspunzător pe dl Sturdza, ear' nu partidul liberal. Mai mult, noi am afirmat în diferite ocazii, că nici nu putem crede că dl Sturdza are aprobarea partidului liberal pentru conduita sa în cauza națională.

Ni-ar fi fost și greu să facem altminterea, căud atâția sinceri liberali au fost scandalizați de purtarea d-sale și au luat în presă, în intruniri publice și în parlament atitudine hotărât ostilă fostului prim-ministru.

Afară de aceasta, purtându-se cum a făcut-o față de noi, dl Sturdza nu reprezenta tradițiile partidului liberal în această materie. Marii fondatori ai partidului liberal nu erau patrioți de orfeu și de paradă. Ioan C. Brătianu și C. A. Rosetti erau patrioți adânc convinși și însuflețiți de o nemărginită iubire de neam. A putut să li-se tăgăduască ori-ce, — profundul lor patriotism însă nici-odată. Cu fapta lor generoasă și cu sfatul lor luminat, ei au făcut pentru cauza națională mai mult decât am putea-o noi spune aci, mai mult decât ar pute-o face frasa goală și parada deșartă. Ei erau minți luminate și inimi calde; ei erau zidii din material bun, ei au fost leali și sinceri, și nimic nu i-au putut abate din calea și din hotărârile lor românești.

Dl Sturdza însă s'a mulțumit să poare cauza națională în strădele Bucureștilor, să dea alarma în țară, să facă din această cauză sfântă o meșesugită reclamă în giurul interesanței d-sale personalități și să o întrebuinteze ca pe o armă ordinară de parvenire... Și după aceea... odată venit la putere, d-sa și a crezut datoria încheiată, — mai mult, d-sa a decretat, că ceea-ce-i rămaea mai

bun de făcut era ca să-și abică trecutul și să înăbușe ori-ce manifestare a mișcării naționale, atât dincolo cât și dincoace de munți.

Evident, dl Sturdza își perde capul. Și dacă e admisibil ca un om să-și peardă această atât de utilă parte a corpului, nu e totată de admisibil ca o asemenea nenorocire să lovească pe un partid întreg, — nu e admisibil ca alte cuvinte, ca întreg partidul liberal să-și uite trecutul, să-și nesocotească tradițiile și să se depărteze de urmele pe cari marii sei fondatori i-le-au tras, în cea mai vitală chestiune a neamului românesc.

Astfel, pentru noi era o datorie să aruncăm asupra dlui Sturdza personal răspunderea actelor d-sale, ear' nu asupra partidului, pe care, din întemplant și din nenorocire, îl reprezenta pe atunci.

Astăzi domnul Sturdza nu mai e la putere. Nestatornicia norocului omeneș l-a aruncat pe un plan secundar.

Astăzi din nou ne simțim datori să declarăm, că după-cum în trecut, tot asemenea în prezent și în viitor, noi nu facem nici o confuzie între dl Dimitrie Sturdza și partidul liberal, ori-cât de mult acela ar fi președintele comitetului executiv al acestuia.

Ceea-ce a făcut dl Sturdza îl privește pe d-sa și numai pe d-sa, — istoria imparțială va judeca asupra actelor sale și sentimentelor din care ele au isvorit.

De aceea noi salutăm cu simpatie noul guvern liberal al României, având deplină credință că va ști, spre deosebire de dl Sturdza, să se inspire din adevăratele doctrine liberale, și că în cele naționale, earăși spre deosebire de dl Sturdza, va ști să urmeze calea ce au imprimat-o partidului pe care-l reprezintă ilustrii sei întemeietori.

Căci un lucru trebuie să bage de seamă frunțașii partidului liberal din România.

Liberalismul trece de o vreme încoace printr-o grea criză în toată Europa în Austria, în Ungaria, în Belgia, în Anglia, în Italia, — pretutindenea efectele acestei crize se resimt.

Pe unele locuri liberalii au rămas staționari; alte partide, reprezentând mai just nevoile și aspirațiile mulțimii, s'au format; conservatorii mai ale sau făcut pași înaintea și au dovedit multă îndemănare

în conducerea afacerilor publice. Pe alte locuri liberalii, ca dl Sturdza, au desertat locurile lor, au răcit-o și au îndepărtat-o cu actele lor nesocotite, cu greșelile lor de neiertat.

La acest lucru trebuie să fie foarte băgători de seamă conducătorii partidului liberal român, căci o mare răspundere va apăsa asupra lor, dacă liberalismul însuși va suferi o ireparabilă înfrângere prin greșelile ce le-ar săvârși.

Guvernul, în fruntea căruia se află dl P. S. Aurelian nu are de condus numai interesele și afacerile României; alătura de această mare și onorătoare sarcină, el are una mai mică, dar' nu mai puțin onorătoare: aceea de a salvagarda liberalismul român, pe care dl Sturdza l-a făcut la un moment dat să se asemene ca două picături de apă cu liberalismul ungureș al dlui baron Bánffy.

România e un stat puternic, care valorează mult, foarte mult, în ori-ce combinație europeană, — acesta-i adevărul. Guvernul român trebuie să-și dea seamă de acest adevăr, — și în conștiința adâncă de propria putere a țării în fruntea căreia se află, să găsească curajul de a privi cu mândrie în fața oricui și de a se impune cu demnitate tuturor.

El trebuie pe de altă parte să fie seamă de opinia publică. Căci la ce au folosit dlui Sturdza provocările nenorocite ce le-a aruncat în fața opiniei publice? La nimic! Ele l-au dus la bancrută politică.

A făcut pe placul guvernului din Budapesta, bătându-și joc de sentimentul public al Românilor: astăzi Maghiarii chiar își bat joc de d-sa, a căutat să expulzeze pe cei doi profesori macedoneni și a trebuit să deie îndrêt: astăzi, afară de Apostol Mărgărit, dl Sturdza nu numără alte simpatii în Macedonia, cu toată faimoasa iradea a Sultanului, cu care d-sa par'că ar voi să se împodobească; a atins biserica, sentimentele de dreptate și de echitate în afacerea Metropolitanului-Primat: astăzi guvernul dlui P. S. Aurelian va fi poate nevoit să revie asupra inicei judecări a sinodului, pronunțată la porunca dlui Sturdza, mărturisind astfel în chip implicit, că ea a fost o răsunare nedreaptă, arbitrară, păgubitoare prestigiului bisericii, — fără a mai socoti, că dl Sturdza caterisitorul a fost el însuși caterisit din fotoliul președintelui...

În interesul țării și în interesul partidului liberal român, dorim ca noul guvern, presidat de dl Aurelian, să se inspire de principiile acelu adevărat și sincer liberalism, căruia omeniarea îi datorește atâtea progrese, ear' în cele naționale să nu uite, că partidul liberal român s'a numit totdeauna „național-liberal” și să facă, ca această denotațiune să nu fie numai o vorbă goală, ci o faptă, — după-cum au făcut părinții partidului, ei înșiși.

Sibiu, 17 Decembrie n.

Noua procedură penală. Proiectele de legi despre intrarea în viață a noii proceduri penale, precum și despre organizarea curților cu jurați, se vor prezenta încă înaintea sărbătorilor de Crăciun unui consiliu mai restris de oameni competenți, dimpreună cu toate observările intrate la ministerul de justiție, asupra acestor legi, — care consiliu apoi stabilind textul legilor în mod final, va face posibilă prezentarea lor în parlament încă în luna Ianuarie, mult la începutul lui Februarie anul viitor.

În favorul presei. În parlamentul austriac s'a făcut propunere pentru ștergerea timbrului căruia e supusă presa. Propunerea s'a predat comisiei bugetare, care a primit-o cu acel adaus, ca pentru foile de zi-favorul acesta să se înceapă abia la 1 Ianuarie 1898, până-ce pentru acele ziare cari, apar mai puțin ca de trei-ori la săptămână, timbrul să se șteargă cu 1 Martie 1897. În toate țările se fac mari favoruri presei, numai în „fericita” noastră țară i-se îngreunează existența!

Cătră tinerimea universitară a naționalităților. În congresul tinerimii universitare maghiare, ținut anul acesta în Kecskemét, s'a luat hotărârea a se adresa un apel călduros universitarilor de alte naționalități, ca se între și dînși în „Reuniunea studențimii maghiare regnicolare”. Apelul a apărut în zilele trecute, adresat universitarilor maghiari și subscris de președintele reuniunii numite. În el se zice, că tinerimea maghiară nu e condusă de scopuri ascunse, ori de amărăciune, ci numai din acel motiv întinde mâna de înfrățire tinerimii universitare nemaghiare, ca la olată se poată munci în favorul patriei comune.

Auzi acolo!

FOIȚA „TRIBUNEI”.

P. S. Sale Domnului Episcop

NICOLAE POPEA.

— De ziua onomastică. —

Adâncit pe cartea sfântă a mării nației Tale
Îți înalți sufletul mare cătră Domnul Dumnezeu,
Și cu glas de bun Părinte tot pe luminoasă cale
A virtuții-adeverate Tu cu drag ne-nдемni mereu!

Și ne stai drept pildă vie, că ne-arăți în ori-ce clipă,
Cât de grabnic stai în frunte când e vorba să te lupți,
Cun dușman, ce amenință cu sodom și cu risipă
Dela prunci tineri ca roua, pân' la moși de chinuri rufii.

Esti moșneg, dar' tiner' încă să conduci inimi curate,
La mărirea strămoșească, la o ființă-n viitor,
Că ai sânge viu, ce-n vine românește știm că bate
Ear' Șaguna i-a fost dascăl... și-afi trăit același dor!

Cât va fi Român pe lume și-om avă o noastră limbă,
Pomenit să fi, Săpâne, și lădat din neam în neam,
Sufletul tău, Nicolae, fiercic' i-ți desfrăzează...
Că sunt rari acei-ce-n viață monument' i-ți privesc...

Lipova.

Al. Muntean al lui Vasile,

„Preotul din Wakefield”.

— Recensune. —

Sub titlul acesta a apărut la tipografia archidiecezană din Sibiu, o carte de 204 pag. form. 8. Forma externă a cărții e foarte recomandabilă, hârtia albă ear' tiparul curat și cu gust. Chiar și alegerea ei e bună. „Preotul din Wakefield”, de Oliver Goldsmith, e o carte bună, un roman idilic și sentimental, din care eliminând unele greșeli și învătăuri false, se poate învăța mult. Și natural, că și scopul traducătorului n'a putut fi decât acesta.

Și foarte la loc zice traducătorul, dl Dr. P. T. în „observările” făcute la sfârșitul cărții, că scopul lecturii nu poate fi decât: distragerea, învătarea, adunarea de noue puteri morale pentru viață. Ear' scopul acesta să ajunge nu în mod negativ, ci pozitiv. „Noi nu putem îmbunătăți oamenii prin înfruntări triviale și prin aruncarea nerușinării lor în față, cum socotește Zola et Consorte”, ci prin punerea înaintea ca o oglindă de model, a persoanelor distinse, a idealelor mari, dovedindu-le avantajul unui traiu moderat, onest și moral”. Sântem de perfect aord! Ceea-ce regretăm însă e faptul, că prin „Preotul de Wakefield, tradus de dl Dr. P. T. și tipărit sub „supravegherea Doctorului de filosofie V. Bologea” nu se va ajunge nici-odată aceea, ce a dorit traducătorul.

Am cetit cu multă paciență 70 pagini, a trebuit în sfârșit să las cartea, — a cărei conținut de altcum îl cunoașteam, — și să regret timpul pierdut.

Și din puținule șire, ce am citat până acum, se va fi convins ori-cine de limba grozavă, ce folosește dl Dr. P. T.

Nu cunosc originalul englez, — căci nici nu știu limba, — spre a pute controla, dacă e bună traducerea sau nu, știu însă românește, și mi-a fost milă de biata limbă, cât a fost de executată.

De altcum traducătorul spune, că a scris cartea în limba, „p care am învățat-o dela mama acasă ca copil, pentru-că eu n'am studiat în școala românești nici nu mă folosesc de limba maternă zilnic”. Împregiurarea asta servească de scusă pentru eventualele erori.

Mărturisirea aceasta e un lucru foarte frumos din partea d-sale, și traducerea, făcută de un om, ce n'a studiat limba și nici nu o vorbește zilnic, merită toată lauda; ceea-ce regretăm numai, e împregiurarea, că nu numai eventuale erori a comis, ci numărul lor e legion! Traducătorul greșește în limbă și stil, în sintaxă, topică, ortografie, interpunctiune, în toate! și greșește fără vină, — dl Bologea însă, care a supravegheat tipărirea, ce zice la toate acestea? Directorul unei vestite școale românești, Doctorul în filosofie, — de nu mă înșel — profesor censurat de limba română, cum poate trece cu vederea lucruri de acestea?

Să aducem câteva exemple. O spunem însă înaintea, că traducătorul voinde să se fe-rească de „datina fraților de peste Carpați, cari voese odată cu capul să ne impună cuvintele lor kakofonice slave, turcești și mai știe Dumnezeu”, cade în aceeași greșală, folosind însuși neologisme nelocuite.

Începem deci, cerând binevoitoarea răbdare a cetitorilor:

...înfrustră, atășat, cisternă, indecent, eșofam, stemperari, preformaze, holteri, troina, nonșalansă, glajă, frileflana, fortoloage, cu-

cuieri, forfoieli, remonstrare, concatenare, faine, induce, șod, abusulea, buhurel, spandime, ne-regardat, leșdioaie, fasionabile, serdisea, re-tornat, picuțiu, țiră, citiozi, acupinge, dărăbuș, năddiri etc. Tot atâția neologisme și provincialisme, pentru cari se aflau vorbe românești potrivite.

Să mai cităm și câteva frase: Se spune în biografie, că autorul „cu alți copii la școală a pornit a umbra cu 3 ani la o damă venerabilă și bătrână”. (pag. 6). Apoi se povestește, că a ajuns pe mâna unui învățator cu numele Toma, care era pedagog bun, „pentru-că el a servit la miliție, au luat parte la războiul din Spania, sub regina Ana și a fost avangard până la sergent”.

La pag. 7: „El cetia și traducea bucuros pe Tasius și a fost tare atras de stilul scriitorului este roman”.

La pag. 8: „Neavând fântână cu smec, au tras cu el într-o cisternă cu apă”.

La pag. 9: „Și a plecat pe jos cu hodorogale în spate”. Tot acolo: „altul și-ar fi legat o coardă de grumazi”, (de ce nu un șteang?) „ne futurăm la familia așteptătoare” (p. 31) „Tu te înșeli draguță, i-am reintornat eu” (p. 32), „îndată s'a rugat pentru favorul unui cântec” (p. 34). „El cânta am indiferent și mijlociu” (p. 35), „mi-s'a părut că-i perfect simțitor de distanță dintre noi”. „Miresei feciorului meu Georg de mai înainte” (p. 41) (găciți, cine era, de mai înainte? feciorul sau mireasa?) n'afi puté d-voastră să mă favorizese ca vederea lor? (p. 64) și alte multe, pe cari nu le mai cităm.

După acestea va pricepe ori-cine, că un astfel de stil nu se mai trece, și că nici nu ar mai trebui să se tipărească nici o carte

scrișă astfel. În văturiile morale nu prind, căci cetitorul nu le pricepe, idealele, nu pot fi urmate, căci nici nu pot fi cunoscute. Și până-când o carte, care vrea să fie bună, are astfel de defecte, stă departe de ceea-ce a voit să fie.

Ea nu captivează pe cetitor cu stilul seu și nici interesantă nu se poate face.

Drept, că traducătorul și-a cerut scuzele, și de aceea îl putem scusa. Cu o cale însă ti spunem, că a fost pagubă de atâta muncă, cu atâtea greutăți și atâtea greșeli, pentru simpla cauză, că opul acesta al lui Oliver Goldsmith a mai fost tradus românește și a apărut încă la 1852 în București sub titlul: „Vicarul dela Wakefield”, tradus de E. A. — cu frumosul motto: „sperate miseri, cavete felices”, — are o limbă cu mult mai românească, decât traducerea făcută la 1896 și tipărită sub binevoitoarea și prietenească supraveghere a dlui Dr. Bologea.

Ne mirăm, că d-sa nu o știe aceasta. Dar' se nu ne mirăm totuși așa tare. În numărul 48 al „Familiei”, redactorul și membrul ordinar al Academiei în secția literară, literatură, care de 32 ani muncește în ogorul literaturii românești scrie: „O traducere românească era dar' dorită”.

După toate acestea recomandăm dlui traducător, — a căruia bune intenții le cunoaștem, și a căruia srguință e de lăudat, — să nu se îndestulescă cu limba învățată, „acasa dela mama”, ci să continue a ceti srguincios și temeinic pe renumiții noștri prosatori. — Polixen.

Ungaria și Belgia.

— Chestiunea limbilor în Belgia. —

Bruxelles, 10 Dec. n.

IV.

Am văzut în articolul trecut, cum diferiți oratori ai parlamentului belgian, catolici, democrați-creștini, radicali și socialiști și-au spus rînd pe rînd cuvîntul în susținerea egalității oficiale a celor două limbi naționale din Belgia, adică: îndreptățirea limbii flamande în publicațiile oficiale alătura cu cea franceză.

Toți au ținut să declare:

că demnitatea poporului flamand și a patriei întregi cere egalizarea limbilor,

că o rasă nu trebuie să predomine pe celelalte prin mijlocul limbii,

că egalitatea și justiția între rasele aceleiași țeri, nasc un atașament necesar pentru a păzi patria de întemplări,

că neîndreptățirea limbii flamande este o situație tiranică,

că într-o țeară bilingă este o injustiție, ca numai o limbă să fie oficială,

că Flamanzii trebuie să fie judecați și administrați în limba lor ca și Wal-lonii,

că revendicarea limbii, este un drept sacru,

că chestiunea limbii este o chestiune de viață sau de moarte pentru un popor,

că egalizarea limbilor este o operă de pacificare socială,

etc., etc.

Eată cum parlamentul belgian «format pe de întregul de savanți de cabinet» și care nu are o „vieță intensivă” ca cel maghiar, știe să remedieze o stare de lucruri injustă. Și trebuie de notat — o repet — că e vorba, nu de îndreptățirea legală a limbii flamande, care există, ci numai de îndreptățirea ei în publicațiile oficiale. Și

dacă Flamanzii spun, că întrebunțarea limbii lor în mod oficial este o chestiune de viață și de moarte, atunci ce trebuie să zicem noi Românii, cari în țeara noastră stătem cumplit prigonți în comoara cea mai scumpă nouă, în dulcea noastră limbă străbună?

Wallonii au înțeles, ceea-ce Maghiarii nu vor să înțeleagă în ruptul capului, că într'un stat cu mai multe națiuni și limbi, trebuie ca toate limbile să fie pe un picior de egalitate, pentru binele tuturor civilor statului și pentru bunul mers al patriei comune.

Maghiarii în parlamentul lor din Budapesta, precum și în scrierile lor pentru străinătate spun, că trebuie să ajungă numai decât la unitate de limbă, o limbă maghiară a tot stăpânitoare! Ei zic că „limba română, (acolo, unde populația română este compactă), în justiție și în administrație este o absurditate și o imposibilitate.“*) Eată cuvântul de ordine al tuturor primilor ministri și deputați maghiari etc., trecuți și prezenți ai Ungariei.

Și pe când parlamentul belgian, ales prin sufragiu universal, proclamă egalizarea limbilor până și în publicațiile oficiale, parlamentul maghiar, eșit din răboiul civil, din sânge și din crime, proclamă cea mai revoltătoare injustiție: predominarea limbii maghiare asupra celorlalte limbi ale patriei, asupra limbilor: române, sârbe, slovace și germane.

Și totuși, acest parlament nedemn de civilizația acestui sfârșit de veac, este superior celui al Belgiei!..

A, e drept, este „superior“ parlamentul maghiar asupra celui belgian, dar știți în ce? În persecuția sălbăteacă și neumană a limbilor nemaghiare din patrie, în prigonirea rasei române și slave, în proclamarea injustă a unei singure limbi, de stat, în desnaționalizarea brutală și violentă a națiunilor nemaghiare.

Eată în ce constă superioritatea parlamentarismului maghiar, domnule Beksics.

Nouele prigoniri.

— Pentru partidul național. —

Sibiul, 17 Dec. n.

Nouele prigoniri puse la cale de guvernul maghiar sunt mai mult decât revoltătoare. — Să te pedepsească pentru că ai cutezat să conchemi la o consfătuire publică pe alegătorii din cutare cerc electoral atunci, când stam înaintea alegerilor generale pentru dietă și când toate partidele și fracțiunile de partide din țeară se întruniau în diferitele orașe ale țării!

Adunările câte s'au ținut toate au decurs sub ochii poliției, toate au decurs în ordine și rezoluțiunile lor s'au publicat.

Acum vine aceeași poliție ca se pedepsească pe cei-ce au convocat adunările.

Cine mai poate pricepe logica acestor fapte?

Un moment de remarcat în această nouă goană e, că s'a început într'un oraș sădesc și s'a continuat apoi îndată în două țări de frunte ale Sașilor. Ca și când invidia compatrioților noștri Sași (cei „fară deosebire de naționalitate ori confesiune“) ar avé un rol însemnat în această „patriotică“ acțiune.

Sau doară guvernul unguresc vrea anume ca numai Sașii se întrebunțeze de instrumente în această abominabilă afacere? Ori vrea ca cele două popoare nemaghiare din Transilvania să se combată, în mod așa de dejositor pentru principiul național, — unul pe altul?

Nu știm — dar constatăm cu indignare faptul.

Volnicia din Brașov.

Am amintit ieri despre pedeapsa la care a fost condamnat dl. Dr. Aurel Murășan. Eată actual în care se cuprinde pedeapsa din vorbă:

Nr. 4617/1896.

DECISIUNE.

Dr. Aurel Murășan, de 49 ani, locuitor în Brașov, e declarat culpabil de transgresiunea în contra ordinațiunii înaltului minister de interne dată sub numărul rezervat 1488 din 1894, din care cauză, în sensul ordinațiunii ministrului de interne ungr. nr. 9 din 1895 și al §. 16 al art. de lege XL din 1879 se judecă la 8 zile arest, ce va avé să-l împlinească pe cheltueala

*) Vezi G. Beksics: „Le Question Roumaine“ pag. 282, precum și declarațiunile diferiților ministri maghiari.

sa, și afară de aceasta la o amendă de cincizeci florini, care după intrarea în vigoare a acestei hotărâri este a se plăti la acest oficiu în 15 zile, la din contră a se executa, și este a se întrebunța pentru scopurile prevăzute în §. 2 al art. de lege XXVII din 1892, ear' neputându-se încassa, să judecă la alte 5 zile arest, ce va avé să-l împlinească pe cheltueala sa.

MOTIVE.

Cu înalta ordinațiune a ministrului de interne dela 16 Iunie 1894 nr. rezervat 321 s'a interzis funcționarea partidului național român; vătămarea acestei opriri a fost, pe baza §-ului 1 al art. de lege XL din 1879, calificată de transgresiune prin înalta ordinațiune a ministrului de interne nr. rezervat 1488 din 1894, ear' prin înalta ordinațiune a ministrului de interne nr. 9 din 1895 s'a enunțat, că ori-și-oine, care ia parte la vre-o adunare cu direcțiunea numitei partide sau la convocarea unei astfel de adunări, va fi în sensul §-ului 16 al art. de lege mai sus citat pedepsit cu arest până la 15 zile și cu amendă până la 100 fl.

După-ce comitetele alegătorilor români detaiați din diferitele cercuri electorale, în sensul ordinațiunii nr. rezervat 1211 dela 25 Noemvrie anul curent au format părți întregitoare ale partidei naționale, sunt a se considera și amintite comitete de disolvate și funcționarea lor de interzisă.

Dr. Aurel Murășan, ca președinte al comitetului disolvat al alegătorilor detaiați români din comitatul Brașovului, după însăși mărturisirea sa a conchemat pe ziua de 22 Octomvrie a. c. o adunare a alegătorilor detaiați români din comitatul Brașovului și ca al doilea punct al ordinei zilei a pus alegerea de barbați de încredere pentru conferență, ce a fost conchemată pe ziua de 24 Octomvrie anul curent la Sibiul.

După-ce punctul acesta a fost la reconstituirea partidei naționale române disolvate și a comitetului ei executiv, Dr. Aurel Murășan a comis transgresiune în contra mai sus citatelor ordinațiuni ale înaltului minister de interne 1488 din 1894 și 9 din 1895, și trebuia să fie judecat în sensul §. 16 al art. de lege XL la pedeapsa de arest și de amendă prevăzută în citatele ordinațiuni.

Brașov, 10 Decemvrie 1896.

(L. S.)

Capitania orașenească:

Hiemesch,
capitan superior.

Din parlamentul maghiar.

— Ședința din 15 Decemvrie. —

Se continua desbaterea asupra adresei. Deputatul Komjáthy face guvernul responsabil pentru mesajul de tron, care a fost vătămător pentru națiunea maghiară, și zice, că baronul Bánffy nu e vrednic de postul ce-l ocupă; polemizează apoi cu Ábrányi, care vorbise în ședința premergătoare pentru urcarea cotei.

Baronul Bánffy îi răspunde lui Komjáthy, că nu va părăsi locul seu, câtă vreme are trecerea Coroanei și a majorității. Din mesajul de tron nu dinadins s'a eliminat pasagiul despre politica externă

Deputatul Szöts (mameluc nou) combate partidul popular și polemizează cu contele Apponyi. Primește adresa majorității.

Horánszky Nándor, apponyist, rostește un discurs lung în care zdrobește puterea guvernului, și zugrăvește cu colorii vii situația în care se află țeara. Constată o stare bolnavicioasă de lucruri pretindene. E bolnav constituția, e bolnav legalitatea, e bolnav întregul sistem de guvernare, care e îngropat până în grumazi în noroiu, — a zis oratorul.

Vorbirea a avut un efect zdrobitor pentru guvern și partidul guvernamental.

— Ședința din 16 Decemvrie. —

Órley Kálmán (mameluc) respinge cu indignare învinovățiile ce se aduc partidului guvernamental. Dacă fibrerii s'ar ținé dela alegeri, și nu s'ar amesteca în politică, s'ar ivi la suprafață elemente antipatriotice, — a zis înțeleptul părinte al patriei. Sima Ferencz (ugronist) face guvernul responsabil pentru scoaterea opozițiunii din parlament și întreabă, că oare numai partidul liberal are drept de existență în țeară?

Ágoston József (mameluc) apără guvernul și partidul liberal, ear' Bartha Ödön pledează pentru adresa kossuthilor. În fine Szalay Károly vorbind despre fărădelegile comise la alegeri, declară parlamentul actual de ilegal.

Președintele protestează și zice, că dieta e legală.

Discuția asupra adresei va dura încă câteva zile.

Un material instructiv.

Sibiul, 16 Dec. n.

«Dreptatea» și «Gazeta Transilvaniei» publică în numerii lor de ieri o «Declarațiune» iscălită de 25 studenți universitari, membri ai societății «Petru Maior» din Budapesta. «Declarațiunea» din vorbă ni-s'a trimis și nouă, dar noi ne-am crezut dispensați de a o publica întreagă, și am crezut că facem un serviciu prietenesc celor 25 domni, cari au iscălit-o, dacă nu o publicăm, ci dăm numai o rectificare pe baza ei, — precum am și dat în numărul nostru de Marți. Frustrată fiind intențiunea noastră bună, nu mai avem de ce să lipsim publicul nostru de lectura acestei declarațiuni, de aceea o lăsăm să urmeze, în totmai cum ni-s'a trimis, ca un bun material pentru discutarea răului obiceiului, de care am făcut amintire ieri. Eată scrisoarea:

On. Redacțiune,

Binevoit! a ne publica următoarea:

Declarațiune.

În numărul seu din 3 Decemvrie n. publică „Tribuna“ o corespondență anonimă din Budapesta, în care între altele se susțin și următoarele, referitor la societatea „Petru Maior“:

„În societatea „Petru Maior“ la început a domnit o fatală desbinare și spirit de partid. Președintele R. Cupariu a fost atacat într'un ton neobișnuit la noi până astăzi, numai pentru aceea, că scrie în foile catolice... Au urmat intrigi, vătămări adânci și scene urte, cari dovedesc un spirit rău de tot... Dar e mai bine a arunca vëlul uitării peste toate“.

Am așteptat o săptămână întreagă, ca aserțiunile acestea să fie rectificate din partea redac. „Tribunei“, ca atât mai mult, că pe cale privată a fost invitată de presedintele actual al societății să publice o desminteire.

Netemptându-se aceasta însă până azi, subscriși ne vedem nevoiați, ca în interesul societății „P. M.“ și al adevărului să declarăm următoarele: Aserțiunile din corespondența „Tribunei“ sunt false și tendențioase cu scopul vedit de a ne discreditat societatea înaintea publicului român.

Di R. Cupariu, care a fost trei săptămâni presedintele societății „P. M.“ a trebuit să se retragă din motiv, că nu întrunia nici măcar aproximativ calitățile necesare și indispensabile unui president.

1. Nu-și cunoștea în măsura recerută limba maternă.

2. Periclită existența societății, fiind colaborator intern la foaia politică „Magyar Állam“.

4. Nu cunoștea regulamentul și statutele societății.

Di R. Cupariu sfără de acestea a trebuit să se retragă și din motivul, că a fost incapabil a-și constitui un comitet și comisie literară, — pentru-că organele executive ale societății și anume membrii cari ar fi fost chemați să conducă agendele societății n'au voit să iee angajament sub prezidenția d-sale.

Di R. Cupariu a ajuns președinte numai folosindu-se de neorientarea noivilor, pe cari i-a succes cumva a și-i face aderenți, necunoscându-l mai deaproape.

Aceasta-i adevărată și trista stare a lucrurilor, care o vedim și cu procesele verbale ale ședințelor societății. Frazele: „intrigi“, „vătămări adânci“, „scene urte“, „spirit rău“ etc., precum și bănuiala că s'au făcut chestiuni de confesiune, le respingem cu dispreț.

Înainte de a încheia ne vedem siliți a ne exprima regretele față de procedura „Tribunei“, care pe lângă toată rugarea actualului president al societății, de a nu da publicității chestiuni interne de ale societății, înainte de a fi confirmat adevărul lor în mod oficial, — totuși a făcut-o.

Pe viitor cerem mai multă conștiințioșitate și bunăvoință față de afacerile societății noastre.

Budapesta, în 10 Decemvrie 1896.

Dintre membrii aflați în Pesta:

Ilarie Chendi, stud. phil.; Dumitru Lupan, stud. phil.; Axente Banciu; Paul Chimbir, stud. med.; Nicolae Ionescu, stud. jur.; Simeon Păcurar, stud. med.; Ioan Pascu, stud. jur.; Aurel G. Vlad, stud. jur.; Tit Mălaiu; Victor Pesteanu, student med.; Victor Onișor, student în drept; George Măcelariu, stud. jur.; N. Sulica Statioicu, stud. phil.; August Straitariu, stud. jur.; (un nome șters); Roman Rudneanu, stud. med.; Ilie Ganea, stud. med.; Vasile Virgil Moisiu, stud. med. univ.; Aureliu Cioban, st. jurist; Victor Mădeal, stud. tehnic; Nicolae Stanciu, student tehnic; Aurel Popescu, stud. în drept; Aurel Florea, stud. în drept; Nicolae Petrovicu, st. jurist; Octavian Vasu, stud. în drept; Iuliu L. Aranyosi, stud. jur.

Aceasta este declarațiunea, la care frește, că vom reveni.

Rotunzirea cercurilor electorale.

Circularul ministrului de interne Perczel, despre care am făcut pomenire în numărul nostru de ieri, are următorul cuprins:

— „Nrul 47788/I a. Cătră primul funcționar al municipiului.

În împărțirea administrativă a țării s'au întemplat mai multe schimbări (împreunări de comune, alăturarea părților de comune și a pustelii la alte comune), cari ating și împărțirea cercurilor electorale pentru alegerea de deputați dietali, statorită prin legea din anul 1848 artic. V., și prin legile ulterioare cari modifică, respective întregesc această lege. Dorec din partea mea a face dispozițiunile necesare, — cu cooperarea parlamentului, — ca împărțirea administrativă actuală să se aducă în perfectă armonie cu împărțirea cercurilor electorale, și mai ales, că fiecare cetățean cu drept de alegere să-și vadă în acest drept în acel cerc electoral, în care trebuie să-și-l valideze în urma apartinenței administrative a locuinței sale.

Înainte de a păși în fața parlamentului cu propunere în această direcțiune, și având în vedere, că în înțelesul §-ului 155 din art. de lege XXII. al anului 1886, afaceri de alăturarea pustelii la alte comune numai în cas de apelație ajung la ministerul de interne pus sub conducerea mea, prin urmare nu e exclusă posibilitatea, că pe teritoriul municipiului încă să se fi întemplat încorporări de puste, cari au lăturări și asupra împărțirii cercurilor electorale, dar despre cari ministerul de interne pus sub conducerea mea nu are nici o cunoștință oficială; pentru a pute păși în fața parlamentului cu un proiect perfect, te provoc, să-mi faci raport până la finea lunii c. despre aceea, că în anii 1894, 1895 și 1896 întemplat s'au pe baza art. de lege XXII. din anul 1886 §. 155, astfel de alăturări de puste la alte comune, cari ating totodată și împărțirea cercurilor electorale, ear' dacă da, în acest raport să-mi se numerească în mod detaliat toate acelea cauzi de încorporări, în cari dintr'un cerc electoral al comitatului s'a făcut trecere în alt cerc, și despre cari eu, din motivul de mai sus nu pot avé cunoștință. — Budapesta, 1 Decemvrie 1896. Perczel m. p.“

Chestiuni bisericești.

— Alegere de deputat congressional. —

Iladria, 14 Dec. n.

În diecea Caransebeșului ordnându-se alegerile deputaților pentru congresul bisericesc pe ziua de 1/13 Decemvrie a. c., atât în comuna Iladria, cât și în toate comunele celelalte din acest cerc electoral, s'a ținut alegerea deputatului congressional; dar nu mai mult ca în perioadele trecute, după voia liberă a poporului, ci aleși au să fie împuși de autoritățile bisericești. Aceia vin aleși, pe cari li voește consistoriul.

S'a lăit vestea în toate părțile, că s'a luat hotărârea în Caransebeș, ca ibitul și binemeritul domn Coriolan Brediceanu, avocat în Lugoj, apărător aprig al neamului, bisericii și școlii noastre pe orice cale și cu orice mijloace, oneste și neoneste, să fie delăturat, să nu fie ales deputat la congres. Spre acest scop preoțimea și dascălimea au primit amenințatoare provocări dela protopopul Iamului Filip Adam, că Brediceanu cu totul să fie exclus dela candidare. La această dorință s'a alăturat și stăpânirea politică cu notarșul, cu judele comunal, jurarii și străjani satului, și în coada lor și cu biatul dascal Verca, care totdeauna să ieste numai când are să strice. Toți acestia cu zel înfiacarat și fără rușine au desfășurat lupta contra bravului Brediceanu, seducând poporul pentru Szerb Gyuri, cel cu trager de inimă pentru biserică, care a votat legile păgânești.

Dar poporul conștia de sine și bine condus de bărbații sei cu trecere, n'a ascultat de dușmanii intereselor sale, ci cu însufiețire și fumeată majoritate, a votat pentru domnul Coriolan Brediceanu, avocat în Lugoj. Indignat mi-am zis: oare astfel trebuie să stimăm pe bărbații noștri, cari ne ajută în vreme de nevoie?

Rușinați-vă, ființe orbite, cari nu umblați pe picioarele voastre. Și mai mult să se rușineze aceia, cari seduc poporul.

Un alegător.

REVISTA PRESEI.

Presă română.

Gazeta Transilvaniei (nr. 268) vorbind despre noele prigoniri puse la cale din partea guvernului, în contra acelor fruntași ai noștri, cari la alegerile trecute au convocat întruniri publice, constată, că la noi nu mai stăpânesc legile, ci se guvernează cu ordonanțe ministeriale. „G. T.“ zice:

— „Din vara anului 1894 încoace printr'un șir de ordonațiuni ministeriale și rezoluțiuni și decisiuni ale organelor administrative și comunale din comitate, am fost aduși acolo, încât nu mai știm dacă mai putem să ne considerăm în adevăr ca cetățeni ai acestui stat, ori că sntem internați aici ca niște coloni de deportați, cari numai au nici un drept, nici o speranță, și privesc cu resignațiune la ceea-ce fac și întreprind cu ei stăpânii sorții lor, dela a căror grație atrămă“.

Dreptatea (nr. 268) publică al treilea articol din seria „Pasivitatea noastră“.

Chestiuni școlare.

CONVOCARE.

„Reuniunea învățătorilor gr-cat. din comitatul Cojocnei, își va ține adunarea generală în comuna Agheș, la 31 Decemvrie a. c. st. n., la care snt cu toată onoarea invitați atât on. membri, cât și toți binevoitorii culturii poporului nostru român.“

Programa:

1. Cuvânt de deschidere al președintelui.
2. Citirea raportului comitetului despre activitatea sa.
3. Alegerea alor 2 comisii de 3 membri, una pentru cenzurarea socotelilor casarului, pentru statorirea bugetului anului viitor și pentru încassarea taxelor dela membri.
4. Prelegere practică din fisică despre „negură, nori, ploșie și neaună“, predată de Demetriu V. Zah, inv. în Nireș.
5. Propuneri diverse.
6. Citirea unei disertațiuni despre „Educațiunea fisică, intelectuală și morală a pruncilor până la etatea de 6 ani împliniți“.
7. Statorirea locului pentru adunarea generală viitoare.
8. Exmiterea unei comisii de 3 membri pentru verificarea procesului verbal.
9. Alegerea avocatului reuniunii.
10. Cuvânt de închidere.

Cluj, în 3 Dec. st. n. 1896.

Iacob Murășan, Demetriu V. Zah,
președinte, secretar prim.

CRONICĂ

Sibiul, 17 Dec. n. 1896.

Din cauza sfintei sărbători de mâne, numărul proximal foii noastre va apăre numai Sâmbătă seara.

Afacerea Metropolitului Ghena-die. Zărele din România ne aduc următoarele ultime informațiuni: Metropolitul îndată ce a auzit, că noul minister e hotărât a-i da dreptate, a trimis o demisie necondiționată dlui Lascăr Catargiu și a însoțit această demisie cu o scrisoare cătră dl Catargiu în care roagă pe șeful partidului conservator de a usa de această demisie cum și când va crede mai bine; ear' domnul Catargiu are intențiunea să o înainteze, conform dorinței Metropolitului-Primat atunci, când sentența Sinodului va fi anulată. Sinodul s'a întrunit ieri, Mercuri în sesiune extraordinară, pentru a se ocupa cu chestiunea Metropolitului.

Camera de punere sub acușăție, luând în cercetare apelul în contra ordonanței judecătorești de instrucție Vasiliu în chestiunea Metropolitului-Primat, a cassat ordonanța și a trimis pe calumniatorii dela Voinea Națională înaintea curții cu jurați. Cum se știe, Voinea Națională a publicat niște scrisori ale Metropolitului, adresate unui ocnăș, — cari fusé s'au dovedit a fi toate plastografiate. Metropolitul Ghena-die e pe calea a primi dară satisfacere deplină

Bal român în Arad. Ni-se scrie: Terminusul ținerii balului român din Arad s'a fixat pe ziua de 6 Februarie st. n. 1897, în salele hotelului „Crucea-albă“. Comitetul arangiator constă din 33 de membri, a luat deja toate dispozițiunile necesare, ca și balul acesta să stea la înălțimea balurilor arangiate de un șir frumos de ani în Arad. Peste câteva zile se vor expedia invitările.

Dicționar francez-român. A apărut în editura lui C. Müller din București, în formatul „Bibliotecii pentru toți“. Dicționar francez-român de Urechia. Acest dicționar face parte din „Biblioteca pentru toți“, nr-ii 101—110, este de un exterior simpatice, ear' ca valoare cel mai bun dicționar portativ. Se află de vânzare la librăria noastră și costă broșurat 1 fl. 60 cr.

Laude comandats. Ni-se scriu din Bozovici următoarele: „La conferența convocată de cătră dl Curescu la Caransebeș, în chestiunea ocupațiunilor din izlazele comunale a luat parte și preutul nostru Ioan Brânzeu, care li finea conferenței a aflat de bine a tămia puțin celebratiunile naționale“. Curescu-Dragălina, ca lu-

Nr. 1572/1896. Prim. com.

Publicațiune.

Dreptul de vênat al comunei Poplaca pe hotarul acestei comune, pe muntele Platoșiu, Fața Platoșului și muntele Oncești, pe timpul din 1 Ianuarie 1897 până în 31 Decembrie 1902, se va exarândă prin licitațiune publică **Duminică, în 3 Ianuarie 1897, la 3 ore p. m.**, în cancelaria comunei Poplaca, pe baza condițiilor de licitațiune expuse vederii publice.

Prețul strigării va fi 30 fl. v. a., ear' vadiul de 10%.

Licitațiunea va fi verbală, însă până la deschiderea acesteia încap și oferte închise instruite conform normelor diu vigoare.

Poplaca, în 6 Decembrie 1896.

Primaria comunei.

Ioan Opreș m. p., Aureliu Millea m. p., primar. notar.

Dreptul de vênat

de pe întreg hotarul comunei **Cacova** (lângă Seliște), de care se țin și munții comunali Usbea și Giureani, aflatori peste Frumoasa, se dă în **30 Decembrie 1896 c. n., la 10 ore a. m.** pe 6 ani următori în arândă prin licitațiune publică, în cancelaria comună din Cacova.

Cacova, 8 Decembrie n. 1896.

Oficiul comunal.

Înștiințare.

În 27 Decembrie n., la 10 ore a. m., se arândă în cancelaria comună 360—370 de jugere catastrale posesie a bisericii evanghelice din loc. Terminul de arândă e după învoiala cu arândătorii mai mulți ani. Oferte în scris cu vadiu de 10% dela prețul strigării, 1500 fl., se primesc până la începerea arândării. Cererile de arândă se pot înmăna oficiului evanghelic din loc.

Chirpăr, (com. Sibiu), 14 Decembrie 1896.

Presbiterul evanghelic.

[2968] 1—2

22926/I. 1896. sz

Pályázati hirdetés.

Nagyszében rendezett tanácsu városnál nyújtászatás és a szervezési szabályrendelet módosítása folytán üresedésben levő következő állások választás útján leendő betöltésére, pályázati hirdetés bocsátatik ki:

1. 1100 frtnyi fizetés és 300 frtnyi lakbérrel javadalmazott árvászéki ülnöki állás.

2. 1200 frtnyi fizetés és 300 frtnyi lakbérrel javadalmazott főszámvevői állás.

3. 800 frtnyi fizetés és természetbeli lakással és faátalánnyal javadalmazott városi gazdasági gondnok.

4. 800 frtnyi fizetés és 200 frtnyi lakbérrel javadalmazott számvévi állás.

5. 1000 frtnyi fizetés és 250 frtnyi lakbérrel javadalmazott mérnöki vagy műépítési állás.

6. 600 frtnyi fizetés és 200 frtnyi lakbérrel javadalmazott irnoki egyidejűleg építészeti rajzoló állás.

7. 500 frtnyi fizetés és 100 frtnyi lakbérrel javadalmazott III. irnoki és egyidejűleg iktatói állás.

8. A nétán előléptetések által üresedésben jövő állásokra.

Pályázók felszólítanak az 1883. évi I. t. czikben előirt minősítési okmányokkal felszerelt folyamodványait alólírottánál folyó évi **december 25-ig** benyújtani.

Nagyszében, 1896 decz. 16.

Reissenberger, alispán.

[2972] 1—2

Pentru 200 de Domni

se află rinduri de haine tigr, de modă nouă, calde, durabile și fason frumos, constătoare din o păreche de pantaloni și o jachetă, la un rind cu 1 fl. 75 cr. Cine are o astfel de îmbrăcăminte, e scutit contra frigului și umezelii. La aceste se potrivește o frumoasă căciulă de astrachan, cu căptușeală călduroasă, bucata 1 fl.; 6 părechi pe ciorapi de iarnă 1 fl.; 1 jachetă de dame din lână de oi berlineză veritabilă, în colorile cele mai moderne și frumoase, gătită admirabil, se potrivește la trup și e foarte călduroasă. Prețul pentru ori-ce mărime 1 fl. 90 cr. Șawluri (legători) de dame, din lână cea mai fină, cu ciucuri și în toate colorile, bucata 1 fl. Expedarea se face după-ce se trimit banii în număr sau apoi cu rambursă și trebuie grăbit cu comanda. A se adresa la **Rabinowicz, Bekleidung-Abtheilung** Viena, I., Walfischgasse 45. II. T.

Sub 2 fl. nu se primesc comanda.

[2844] 1—2

„Tipografia“, soc. pe acț. în Sibiu.

Călimdarul**„LUMEI ILUSTRATE“**

e unicul în privința conținutului său interesant și frumos. Chiar aceluia, cari nu obicinesc întrebuințarea călimdarelor, încă le este folositor pentru bogatul său cuprins de anecdote, pentru partea umoristică, precum și pentru povestirile și novelele sale. Pe lângă aceasta conține

121 de ilustrații

care-i alcătuiesc o adevărată podoabă. Între altele găsim familia regală, toți ministrii, Fleva, Delavrancea, Speranță și alți 30 scriitori, ale căror opere ocupă un loc de frunte în literatura română.

Prețul acestui călimdar este numai **70 cr.** Ediția simplă 45 cr. Se vinde cu același preț la toți librării în Sibiu la Librăria „Tipografiei“, societate pe acțiuni, precum și la editorul Ig. Hertz, București.

Mica tipografie

originală americană cu tipuri de cauciu,

precum și stampilii și sigile de toate soiurile.

A se procura numai direct dela însuși fabricantul:

J. LEWIN,

FABRICĂ DE STAMPILIE ȘI TYPURI.

Viena, Stadt, Adlegasse 14.

Tipografia de tipuri, cu șatula gratuită și clestele de lipsă la pregătirea de mici tipărituri este acomodată și ca un practic

dar de Anul-Nou

cu 80 tipuri fl. 1.20 cu 130 tipuri fl. 2.—
cu 190 „ „ 2.50 „ 225 „ fl. 3.—
„ 315 „ „ 3.75 „ 390 „ fl. 4.50

O dosă permanentă de colorii costă:
în mărime de 6x4 „ „ fl. —.30
„ „ 9 1/2 x 5 „ „ „ —.40
„ „ 11x7 „ „ „ —.60
„ „ 16x8 „ „ „ —.90

Ce nu convine primese îndăret.
Lista prețurilor pentru vânzări en gros se trimite franco.

Se caută agenți.

La librăria „Tipografiei“, soc. pe acțiuni în Sibiu se vând:

Operele preotului Kneipp:

Sfaturi

asupra

sănătății copiilor sau îngrijirile

ce trebuiesc date copiilor bolnavi și sănătoși.

Prețul 1 fl. v. a.

Precum și

CURA DE APĂ.

Cum trebuie să trăiți.

Testamentul meu și Conferențe publice.

Prețul 1 fl. 50 cr.

Convocare.

P. T. membrii Cassei de păstrare (reuniune) din Seliște se convoacă la ședința

adunării generale extraordinare,

conform §-lui 15 din statutele reuniunii, pe **Duminică, în 27 Decembrie st. n., la 2 ore p. m.**, în sala cea mare a școlii române gr.-or. din Seliște, pe lângă următorul

Program:

1. Modificarea statutelor.
2. Regulamentul despre administrarea fondului de binefaceri.
3. Statutele fondului de pensiuine.
4. Eventuale propuneri.

Din ședința consiliului înmăluit al Cassei de păstrare, ținută la 12 Decembrie 1896.

[982] 1—1

Direcțiunea.

Prăvălia asociațiunii de consum

(Strada principală). în Faget. (Casele proprii).

Capital social 25.000 fl.

Se atrage deosebită luare aminte a onoratului public românesc, asupra prăvăliei noastre, bogat provăzută cu tot felul de mărfuri și anume:

Băcănie.

Făină dela cele mai renumite mori din Bănăt de toți numerii; zahăr, I. Rafin, cafea orz, urez, candiduri, petrolu american, ape minerale, și tot felul de articole trebuincioși pentru hrană. Prețuri ieftine, marfă totdeauna proaspătă și serviciu strict solid.

FERĂRIE.

Asortat cu tot felul de recuise economice trebuincioase pentru casă și câmp, fere de plug, sape, fireze, lanțuri, vase pentru fert, cuie de drot și de fer, coasă cu garanție de oțel, penți și drugi de fer, lampe și tot felul de lumini de stearin și de ciară și sêu, trebuincioase pentru casă și biserici etc.

Manufactură.

Tot felul de pânzuri (de Siegl), zephiruri albe și colorate, bumbaceluri, damast pentru brodat, mătăsuri surah, merviljő și chiné, stufe pentru toalete și bluse satan france, cretoane voile, stufe pentru economi și econoame. Delenuri pentru toalete și blouse (Pour Delen), perdele, tapeturi. Stafururi pentru mirese, popoane de vară și cu vatta de Rouge, creton cachemir și saten. Bumbac pentru țesut, urzit, stricănit și brodat. Ață de cusut și crosetat.

Confecțiune.

Vestminte (haine) bărbătești gata și pentru copii, păpuși bărbătești, femeiești și de copii. Pălării de domni, dame și copii. Toalete de dame se primesc a le efectua gata, de stofă delen și saten.

GALANTERII.

Portmone, tabace și visitie, parfem, pondeu brillantin de fabricat francez. Ace de păr (S-hiltkrot), ogli nzi etc.

LIBRĂRIE.

Tot felul de hârtie recuise de scris, cerneală, caiete de scris, tablită și cărți pentru școală etc.

Celarul (Podrum).

Vinurile cele mai bune din Ardeal, vechi și nouă, albe și roșii, rachiu de prune și drojdii, bere de Steibruch albă și neagră, diferite liqu-ruri, cognac etc.

Măcelărie.

În toată ziua carne proaspătă de vită, porc, vițel, miel și berbec, untură, unsoare, slănină grosă și subțire, cârnățarie și șoană afumată etc.

Vânzarea se face în mic și mare.

Neguțătorilor li-se dau mărfurile trebuincioase cu condițiuni foarte ușoare și prețuri de tot moderate.

[1682] 28—28

Direcțiunea.

O specialitate naturală neprețuibilă

este apa minerală alcalin-acidă bicarbonată

Isvorul „Matilda“ de Bodok

care după experiențele făcute s'au dovedit ca o apă medicinală prea eficace și plăcută mai ales: la **conturbări de mistuire, maldieile stomacului, a rinichilor, a beșicii udului și ale organelor respiratoare** etc. [1789] 91—100

Borviz de primul rang

care prin limpezitatea sa rară și prin conținutul său mare în acid carbonic natural — de un gust și efect prea plăcut și binefăcător — va îndeplini chiar și pretențiunile cele mai delicate, ca cum nici o altă apă minerală.

Deposit în Sibiu, Sighișoara și Alba-Iulia:

la domnul I. B. Misselbacher sen., Cluj; Segesváry és társai, Déva; Balog Gyula, Orăștie; Németh János; în Brașov deposit propriu strada Căldărarilor nr. 68, și se poate comanda și de-adreptul dela administrațiunea subsemnată.

Cu toată stima

Administrațiunea isvorului „MATILDA“:

Josef György,

(comit. Hâromszék). Bodok. (Transilvania).

Pentru tipar responsabil: Iosif Marshall,

„VICTORIA“

INSTITUT DE CREDIT ȘI ECONOMII, SOCIETATE PE ACȚII.

Sediul: ARAD, casa proprie, calea Arhiducele Iosif nr. 2.

Intemeiată la 1887.

Capital de acții fl. 300.000. Fond de rezervă fl. 100.000.

Depuneri fl. 1.000.000. Circulația anuală fl. 15.000.000.

Primește depuneri spre fructificare, după care solvește 5% interese fără privire la termenul de abzicere.

Dare de venit după interese încă o solvește institutul separat.

După starea cassei, depuneri până la fl. 1000 se restituiesc îndată la pesentarea libelului fără abzicere.

Depuneri se pot face și prin postă și se efectuesc momentan după sosirea comandei.

[896] 33—50

Direcțiunea institutului.

De oare-ce eu toate mărfurile le vând exclusiv numai pe lângă solvire în număr, și prin aceasta prețurile se ieftinesc într'un mod însemnat și ajung și eu la oare-care profit, așadar de azi începând vou lăsa să se imbucure cu adevărat fiecare cumpărător al mărfurilor liferate de cassa mea cu prețuri moderate și însoțite de oare-care profituri, și anume fără ori-ce reclamă mai departe [2328] 14—20

Pe lângă ori-ce preț!

și mai ieftin ca la **vânzarea totală**

a vinde articoli din depositul meu grandios sortat ș. a.

haine de bărbați și copii

producțiune proprie,

ghete pentru dame și domni, cravate, pălării și corturi

p. t. publicului, și asigur, că ori-cine va fi îndestulit în toată direcțiunea. Tot cu această intențiune îngrijesc cu deosebire și de

atelierul meu grandios de croitorie

care stă sub conducerea unui croitor versat și expert, este provăzută cu o mulțime de stufe din țeri interne și externe, din lână de oaie și garantat veritabile, unde de acum încolo vou primi pe lângă cele mai ieftine prețuri

comande după măsuri

pe lângă o efectuare în termen de 24 ore.

Ar fi de dorit, ca preastimatul public, în interesul seu se-'și câștige cât mai curând o convingere faptică despre depositul meu de croitorie din nou arangiat, precum și despre soliditatea și ieftinătatea marfei servită.

Observ, că sânt aplicat a da articolele din depositul meu și pe lângă plată în rate și condițiuni favorabile.

Cu toată stima

Isak Ascher

Atelier de croitorie, deposit de haine gata pentru domni și copii. Strada Cisnădiei nr. 4—6. SIBIU. Palatul comandei de corp.

Pentru „Tipografia“, societate pe acțiuni: V. H. Dressnandt.